

Rješitelj vrhovnog upravnog suda glasi:
„Napadnutu rješitelju diže se jer so
na zakonu nomenom.“

Razlozi rješitelja su sledeći:

Napadnutom rješiteljom zomaljski od-
bor istarski unitario je zaključio upravnog
vjeća pozinskoga, da se sjednica ima dr-
žati tajnom, pozivom na §. 8. zakona od
25. oktobra 1880.

Glasom §. 8. ovoga zakona, ustanova
§. 40. občinskoga roda što se tiči javnosti
sjednica, protože se i na upravnu vjeća.

Po tom ima upravnu vjeću bezdvoj-
bno pravo, na predlog predsjednika ili
trojice članova, sjednicu tajnom držati, i
to pravo upravnog vjeća nije po zakonu
ograničeno nego u koliko se tko sjedni-
ca, u kojih se občinski raduni polazu ili
se razpravlja o proračunu za buduću go-
dinu, koje sjednice moraju svakako javno
biti.

Kao što se razabiro iz dotočnog zapisi-
nika, predlog za izključenje javnosti bio
je zakonit, a na drugom redu ono sjed-
nice nije bilo prečimati ovo poslijeđujuće
stvari, a održala slobod, da se jo upravnu vjeću
strogo držalo generali §. 40. obč. roda, pa
sto stoga napadnutu rješitelju nopriskazuju-
nu ovom paragrafom utomljeno.

No radi se ovdje niti o ustanovi §.
7. zakona od 25. oktobra 1880; jer prava,
koja ova zakonska ustanova, daju nadol-
niku, protoku se samo na stravno zaključku
upravnog vjeća (moritalon Bonobilis);
ovde se pak radi o strogo formalnom
na redovitost sjednici spriječenjem za-
klučku.

Rješitelja zomaljskog odbora moralna
se dakle dignuti.

DOPISI.

Iz Golgoriščina, kongom septembra.
(Konac) Ovaj put bi dobio stanovnike rođo-
nih podobinah sa ostatom slovenskom, koja
vodi u plominsku luku, pružajući se od Plu-
mina na Brod, preko cijelo Liburniju; sa
ostom koja vodi kroz Sušnjovku preko
velike Učke na Rukoz; sa golgoriščkom
ostatom, koja vodi na željezničku postaju
u Cerovici a tim i sa ostom, koja vodi
kroz Pazin u Pulu, Rovinj, Poreč, Vizi-
nje, itd.

Što se tko troškovač popravka tega
puta, pristaće bi morala cijelokupna mjestna
občina Pazin u svojem okružju, i to ne
same za ovaj put, nego također za sve
putove njih prispadajuće; isto tako i plom-
inska u podobinu deplošku; sa jednim
djelom mesta pokrajina i samim, kr. vlada;
i napoleon stanovnicu stanjući u okolici te
dalino; ovi bi, promišljenu, pripremili
bezecu nekoliko aviova radnjoj, jer se
radi o neposrednoj njihovoj koristi.

Taj put bio je do današnjeg dana
dva puta mjerjen. — Dekretima je bila
pokrajina osuta. Zomaljska junta odre-
đila je nekoliko ljetnih ložnica za godi-
nju to vovo, koju se joj jurov mjesnimice
gradila.

Nu gradbačko i plominsko župančadko
strane uče to po vodi bilo; miralli su mis-

“Zomaljski odbor temeljio je naime svaku
rješitelju na §. 7. i 40. obč. roda. (Op. prevo-
dioca.)

115. Koji ratobornog orla u volike často
i štiju,

Napokon srođeno otvorit se širom spa-
sonosna luka.

Klonuli gradjani tada pokliknuti do kli-
kom vodiljiti —

Bogu većma prikazuju žrtvu: glio tri-
mové hrama

I domaće oltare zarjotima vjencaju
dragim.

120. Svo do to bitil Bog mi pošilja vo-
sigurno znake:

Nikad proročišta sveta neveraju pijo-
nima pravog —

Tada moja de Vila u skladnju kuc-
nuti liru:

Tvoje veličoti pobjede, pjevat o pro-
palih caratvih,

O nadbivonom vragu... — dà tada
ču sjajni Vladaru

125. Potomstvu twoje spjesmom nešinjrom
predati imo.

Koju vickovi pozni uništiti nikuda
neće. —

Možda pjevanika smjerna tad nećeš
Caro prezori,

Koga, ako i brđjan il slavna lov-
rika mine,

Vicanac do dajbudi resit mu čole slij-
zova skromna.

(Dalje slijedi.)

a tim i sve, što jo našlo. Radili su dan i
noć dok su „ščava“ pod nogu, bašili i
njegovo dobrostano upropastili; učili svu
moguću dok su gradnju očito zaustavili.
Odatlo su vidjeli, da ih jo samo mrzilo
proti nam vodila.

Groznica nas hvata kad se sjedimo
u dušome ono strahovito kletvo proti onim
koji su prouzročili, da mi u ovoj tužnoj
čolini nećemo puta ni staze. Ijudi dano-
mico kruni i prokljini svoje one, koji su
u njihovim a na njihovu skodu upravljali
i gospodarili.

Prikratili nam jedini materijalni spaš-
prouzročili nam gotovo propast. — Veliki
je to zlodin upropastište čitave občine, koje
broje na hiljadu stanovnika. Bog njim
prost!

Nu hvala Bogu, žaronačka svojsta
neima više u občini niti najmanjega upliva.
Osvjedoceni smo, da nisu naši ljudi u Gra-
đanu i u Plini tako okrenuti i bez sro-
čišči nači upravitelji. Oni se so i do
črno dušo sjetili, i tako svojih braća pre-
čeli ruku ponosnici.

Novo hrvatsko zastupstvo plominske
občine dužno je pružiti nam moralni i
materijalni prispomoć, jer je to narodno
zastupstvo. Ono će uslužiti našu molbu, te
zanključiti u svojih sjednicama, da cijelokupna
plominska občina svim silama privede
u pomoć kod popravke svih putova, cijelokupno
plominsko občino i tim pomoći
svojoj braći, kako su i oni pomogli njima.
Mi smo njima pomogli sve njihove loppe i
ubodne očete sagraditi, po kojih sada ona
gospoda živi, a kad bi oni pristekli i našu
pomoć, ako i no baš, onako kako i kolo-
liko smo mi njima, nobi učinili slj. ogo nego
što bi svojih bratovrat vratili milo za drago.

Pokrajinski odbor u Počelu sveta
je dužnost, da se jednom, a još ovogu na-
roda, kog mora plodati ogromno pokrajinsko
čelo namotu. Isto tako visokoj vlasti morn-
ari su učinili blagostanje svojih državljana,
živili oni na plavi Dunav ili u munitu
Ratu. Žauzimo li se visoka vlaste osobljju
za ovaj tužni i zapuščeni narod, nudo-
njegu bilo treba postići svaki čas panduro
po strminama mališi sebi i vući mrežave i
jedva ljevo kravo, to snakati stave i po-
trice kotle, motiti itd. u Pazinu, to ih pod-
bunjem predavati za poros i na druga
plasti.

Gospodo zastupnicu plominsko občine,
polužnemu Vam na erco i toplo. Vam pro-
poručujemo, da se svejekl zauzmoto na
gradnju puta, od Ciprija do Golgotion. —
Narod 24. hrvatskih podobinah povjeroju
Vam jo upravu cijelokupno plominsko
občino, dačko pokrenite i ovdučiš činom, da
heidoto svuda naprak i blagostanje. Mi
nodomno preuzeći vječili i vjeklih obodanjih,
tečovlju dozvolimo da prodjite, ved mi
želim vječiti činah. — Vi znate i sami
dobro, da tri godine prodju brzo, to da
narod edekuje od Vas ono, doga njih u-
kladu mogao dobiti od prvačnog zastup-
stva, jer je bilo talijansko zastupstvo na-
stojalo pomoli same sobi i svojstva, a nje-
jo pitalo jedino obodanjem mreži nači
i snadju našišti stvorenji. Vi sto, go-
spodo zastupnik, nikli su naroda, Vi po-
zname dobro njegovog Jada i novoz. Vi
imate na nj erco i dobro voljo ponuci
mu, pomoliti mu dakle po najboljih vlasti a
on će blagosloviti Vas i Vaš potomke.

116. Koji ratobornog orla u volike často
i štiju,

Napokon srođeno otvorit se širom spa-
sonosna luka.

Klonuli gradjani tada pokliknuti do kli-
kom vodiljiti —

Bogu većma prikazuju žrtvu: glio tri-
mové hrama

I domaće oltare zarjotima vjencaju
dragim.

120. Svo do to bitil Bog mi pošilja vo-
sigurno znake:

Nikad proročišta sveta neveraju pijo-
nima pravog —

Tada moja de Vila u skladnju kuc-
nuti liru:

Tvoje veličoti pobjede, pjevat o pro-
palih caratvih,

O nadbivonom vragu... — dà tada
ču sjajni Vladaru

125. Potomstvu twoje spjesmom nešinjrom
predati imo.

Koju vickovi pozni uništiti nikuda
neće. —

Možda pjevanika smjerna tad nećeš
Caro prezori,

Koga, ako i brđjan il slavna lov-
rika mine,

Vicanac do dajbudi resit mu čole slij-
zova skromna.

(Dalje slijedi.)

voda slagao sa izvanjskom politikom
Austro-Ugarsko, dočim kažu drugi,
da se je nadvojvoda silno opirao kau-
ditaturi prince Koburg, kojega se je
potpisao s neko strano podupiralo.

Odbori za adresu objuh ugar-
skih zastupničkih kuća dovršili su
svoj posao. Saborski odbor predložio
je danas svoj načrt saboru na raz-
pravljanje.

Predstavku gradskega zastupstva
u Zagrebu na Njegovo Veličunstvo
ukinuo je zagrebački vrhovni načelnik
i vladin savjetnik Sieber, jer da je
tim gradske zastupstvo prekorčilo
granice svoga djelokruga, te da je i
predstavnik nezakonita.

Srbija: Nakon dovršenih izborih
za narodnu skupštinu, kod kojih su
liberalci zadobili većinu, oduje se, da
će kralj imenovati najviše liberalnih
zastupnika u skupštinu, kojo mu
pravo podižuće srpski ustav na 50
mandata. Od tih da će samo neko
izručiti naprednjakom, koji su sada
bez zastupnika ostali. Kod imono-
vanja, da će se više pribit na sposob-
nosti nego li na političku misione.

Bugarsku: Izbori za skupštinu
ili narodno sobranje jesu dovršeni.
Vladina stranka imala je ovaj put vo-
liku većinu. Opozicionači da je
izabran do 40. Kod izborih, da je
vlada upotrijebila svakojaka nosilja, a
tim zadobila vodinu. U nekoj izbor-
nih mjestih bijelo više izbornih
zemljišta u ranjeno. Tako si pripravlja
primo Koburg postolju, na kojoj će
jedva stadić spavat.

Rusija: Njemački listovi rogo-
boro proti volikom knizu Nikolu, koji je izrekao
zadobila vodinu. U nekoj izbor-
nih mjestih bijelo više izbornih
zemljišta u ranjeno. Tako si pripravlja
primo Koburg postolju, na kojoj će
jedva stadić spavat.

Francozka: Kod otkritja spo-
monika francozkomu učioniku Boloni
bijato je pročitan brzojavni pozdrav pro-
fesora na moskovskom, svoučilištu g.
Ravlova. Brzojav taj pozdravio je
i odgovorio: „Uz. guay.« Iz Odosej javljaju, da je ruski posla-
nik Nolidov odputovao na svoje mjesto.

Francuzka: Kod otkritja spo-
mon monika francozkomu učioniku Boloni
bijato je pročitan brzojavni pozdrav pro-
fesora na moskovskom, svoučilištu g.
Ravlova. Brzojav taj pozdravio je
i odgovorio: „Uz. guay.« Iz Odosej javljaju, da je ruski posla-
nik Nolidov odputovao na svoje mjesto.

Italija: Koliko vredi putovanje
ministra Crispia ka knezu Bismarku
i njihova prijateljstvo, razvidno je iz
nečih podpredsjednika talijanskoga
sabora, koji je nedavno izjavio, da se
je Italija dodušno pridružila Njemačkoj.

Mara: Imao je svetu malmačkastoga
perko reda. Luca moja Bog, zač
mi jo neće nad Standara.

Luca: Hale, hale do Van pač bolja spj.
sugest Fornuntu ti posli od škol.

misljuju to l' dat maloo koludri-
can va školu, ali miločno va salu
od lovlj.

Mara: Tako van imena Luca, da to došef
Luca: A ja, ja! Do sada su naši lučki
školski emirovi govorili, da note
žensko školu, ač da n' broja od
dece; a sada kad imamo za niš
školu pul koludri, sada nobogi
ne vrat na nos potaknu, da bi
sve stavili ve ordin, ač da do i
Triostinova hči odpret školu i da
je zato od govorna stavljona.

Mara: Ali bač ju sudim, da je sada ni
bilo potreba. Tako i pul vas kuma
Luca no gre sve va škadrud.

A kalcova škola do to bit, draga vi? Bome,
pom, pul koludri, da su do se
neči nekoliko vadila pravo zgavarat
bosedi po horvaski, ali smo jih
mi vod samo ovde izmastruňo, pak su se nobore došli vadilo i
talijanski, a neko tor neka je ulo-
vila i neči male nemškega. A Trico-
stinova hči, da do vadit ih tall-
janski, i da do njej kada tor kada
pet Guštinov smi pomoć decu
zakladat s nemškom. A horvaski
da se nota tam n' vadit.

Mara: Draga vl, to j' vas svet nomoži
od našega, zao pul nas blabode,
da neka se doča vado on zajlik
koja nozna, a pul vas znaju doča
talijanski, dunktibl ko je, da so
horvaski vado, baron za mod znat
kakav su jim noni i nona moj
sobun govorili.

Luca: Ja, ma da do nam takova škola
rabit zao da nas svat navlga. Ali Bog probi i navlginjon! Ta
kundoh mimo, valja, zao je jih
poznan nekoliko na Voloskon, mo-
so bojim, da su so s Talljans
slabe i barkalo.

Ala, tor mi Najbolja dela moj Vi-
cenzio, ki Horvati rado dobro
jutro, a Talljans buna dobra. Si
zajlik je dobro znat, ma je sudin,
da je nio jako kar ale kako
zakl navlginjonu zodo, da mu u žensko
dato po našu Boga molj.

Mara: Ala tor je. Na moju kušnjenu bi
moritao je, Slogu stavit enku Vo-
loščicu, ka po silo samoj sobe
otušuju svoju docu.

Luca: Ja, tak kada jih, budeš dobro od-
hranila i odgojila, neči jin smot
nisi ni roč, ioli se to novo Talljanki
na matori otvorat; Taži la,
moštra do Ščavai —

Mara: Ala mo je sveta malmačkastoga
perko reda. Luca moja Bog, zač
mi jo neće nad Standara.

Luca: Hale, hale do Van pač bolja spj.
sugest Fornuntu ti posli od škol.

Različite vesti.

Zlata misa. Prošlo nedjelje, dno 0 t.
m. člancu je voleo g. Skopan Vug kod sv.
Antona novoga u Tratu svetu zlatu misu;

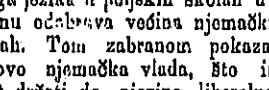
Svetur je poznat kao uzoran svećenik i
dober rodoljub, te mu svatko žoli, da bi
ga još mnogo godina Svetišnji uzdržao
zdrav i kropicu.

+ Bazilij vitez Maline, carski ruski
konzul u Tratu, prominio je prošlo nedjelje
u jutro način dugotrajno bolesti. Po-
kojnik bižnje odlikovan raznim rodovim,
a uživo je i naslov ruskoga carskoga
svećenika. Mirjubib i plomjeni kao što bi-
jaš, imao je u Tratu mnogo prijatelja i
štovatelja, što se jo pokazalo i kod nje-
gova pogreba. Vječni mu pokoj!

Premještanju svećenstva u poročko-
puškoj biskupiji. Voleč, g. Dinko Pin-
dulj, župe-upravitelj u Plominu; voleč, g.
Luka Kirin, župe-upravitelj u Karinji ide
upravljati župom Barbanu; voleč, g. Šime
Semolić, biskupski kapelan u Poreču, po-
šao je upravljati župom u Promanturu;
voleč, g. Vilim Marek, duh. pomoćnik u
Sv. Lovreču pazonatičkom, imenovan je
župe-upravitelj u Sv. Luciju kod Skitada.

iz "Inženjera primamo slijedeće: Izborno
listine za novou občinsko zastupstvo
je ovde od 0. t. m. izloženo, to će
tako ostati do 21. novembra. Protivnici
narodni počeli su mijati, no ni mi nećemo
više mijavati, jer se tuj radi o narodnoj
časti i o našoj koži.

Na e. kr. poštarskom uredu u Pazinu
vidjeno je tabolu, na kojoj je uz njemački-
talijanski i horvatski napis. Prom je taj na-
pis na zadnjem mjestu, ipak je to znamo-
nje, da gospoda milom ili silom priznaju,
da su i Hrvati tui, i da imaju ista prava,
koja i sva ostala narodnosti. No kod na-

Luca i Mara.

Luca: Draga moja Mara, blago vam, ka-
bivate goro na Rukavacino, baron
sō no pojedita va škoi čete
vašu minju poslat.

Mara: Još te zlodje bi se oteli Bog da
imamo jenu, tor brzo neće bit
ča davat doti ni na rovaž ni na
piero. A pak sada i naša učite-
lična klobuk nisu koko i drugo Ba-
dulki, tako trebeda i ona moč zna.

Luca: Ja, ja mo je drugačio pul nas na
da si i Hrvati tui, i da imaju ista prava,
koja i sva ostala narodnosti. No kod na-

